

Различіе-то между тия два-та рода е това, че рѣкописи-ти на Россіяне-ты сж пльны съ Россизмы, и сж смѣшеніе отъ Русскый и Българскый языкъ, и граматическы-ты формы на тоя языкъ сж Българскы, нъ весма често съ погрѣшки, като вътрешни-ты му свойства сж Русскы.

Това зашто ся е случило така, ше видимъ на друго мѣсто.

И така отдѣленіе-то на не Русскы-ты съчиненія принадлежи на Българе-ты. За да познава нѣкой това различіе въ рѣкописный языкъ, трѣбва да знае съвръшено свойства-та на Русскый и Българскый языкъ, или по' добрѣ, трѣбва да е и Россіянинъ и Българинъ. Колко Българскы съчиненія ся нахождатъ още въ число-то на Русскы-ты рѣкописи, врѣмя-то ше го покаже.

И така като ся опишѣтъ тия Българскы рѣкописи, които сж изнайдени въ Россіѣ, и още тия, които трѣбва да ся открьѣтъ въ другы-ты страны на Европѣ, и като ся приведѣтъ въ хронологическый рядъ, ше стане Исторія-та на Българскѣ-тѣ Литтературѣ. Тая Исторія трѣбва да рѣши, колко още съчиненія ся отнасятъ на вѣка на Владимира II. Тии трудове сж на Българе-ты; обаче тии сж занимателни и за Россіяне-ты, които не щѣтъ да позволятъ на себе си да усвояватъ онова, което не е тѣхно.

И така мы видѣхме на кжсо, че Владимиръ II ся отличяше не само на войско-то поле, нъ и на литературно-то. Това е обыкновенно явленіе въ Исторіѣ-тѣ, че величїи-ти Монарси сж любили науки-ты, или по' добрѣ, които сж любили науки-ты и отечественнѣ-тѣ Словесность сж были величїи Монарси. Това е условіе, *sine qua non*. Съ това само качество Владимиръ възлезе на толкѣвъ высокъ стѣпъ могущество и слава; той и съ работѣ показа, че е былъ достоинъ възпитанникъ на Великый Меодїа. Величїе-то и процѣтанїе-то на Българіѣ, както въ политическо, така и въ умственнѣ отношеніе, сж были най близни плодове на трудове-ты на тоя Апостолъ, на Славянскѣ-тѣ Црѣкѣ,